

ปาปวคฺควณฺณา ฯ

ราชา ปเสนทิโกสโล ฐมมํ สุณฺนโต ตํ สทฺทํ สุต
 วา “ปุจฺฉถ นํ, ก็ กิร เตน จิตฺนุติ อาห ฯ โส ราชปุริเสหิ ปุจ
 จิโต ตมตถํ อาโรเจสิ ฯ ตํ สุตฺวา ราชา “ทุกกัรํ กตํ พุราหุ
 ณฺณ, สงฺคหฺมสฺส กริสฺสามีติ เอกํ สากฺกยฺกํ ทาเป
 สิ ฯ โส ตมปิ ตถาคตสฺสเวย อทาสิ ฯ ปุณฺ ราชา “เทว จตฺตา
 ริ อฏฺฐ โสฬสาคิ ทุวิคฺคณํ กตฺวา ทาเปสิ ฯ โส ตานิปี ตถาคตส
 เวย อทาสิ ฯ อถสฺส ราชา ทวตฺตีสยฺกานิ ทาเปสิ ฯ พุราหุ
 ณฺ “อตฺตโน อคฺคเหตฺวา ลหฺธํ ลหฺธํ ...วิสฺสชฺเชสิเยวาคิ วาทฺวิโม
 จนตถํ ตโต “เอกํ ยฺกํ อตฺตโน เอกํ พุราหุณฺนิยาติ เทว ยฺก
 นิ คเหตฺวา ตีส ยฺกานิ ตถาคตสฺสเวย อทา
 สิ ฯ ราชา ปน, ตสฺมี สตฺตกขตฺตมฺปิ ทนฺเต, ปุณฺ ทาตุกาโม
 ว อโหสิ ฯ ปุพฺเพ มหาเอกสากฺกโก จตฺสยฺกียา สากฺกยฺเคสฺส เทว
 (สากฺกยฺกานิ) อคฺคเหติ ฯ อยมฺปนฺ ทวตฺตีสยฺกคฺคทฺธกาเล เทว อคฺค
 เหติ ฯ ราชา ราชปุริเส อาณาเปสิ “ทุกกัรํ ภณฺเ พุราหุ
 มณฺณ กตํ, อนฺเตปุเร มม เทว กมฺพลเ อหฺราเปยฺยาถา
 ติ ฯ เต ตถา กรีสฺสุ ฯ ราชา สตฺสทฺสคฺคณฺเก เทว กมฺพ
 เล ตสฺส ทาเปสิ ฯ พุราหุณฺ “น อิมม สรีเร อุปฺโยคํ อรหฺ
 ติ, พุทฺธสฺสสนฺสเวย เต อนฺจฺฉวิกาคิ เอกํ กมฺพลํ อนฺโตคฺนฺธ
 กุณฺณิยํ สตฺถุ สยฺนสฺส อุปฺริ วิตานํ กตฺวา พนฺธิ, เอกํ อตฺต
 โน ฌมฺเร นิพฺพทฺธํ ภูณฺชนฺตสฺส ภิกฺขุโน ภตฺตกิจฺจฏฺฐาเน วิตานํ กต
 วา พนฺธิ ฯ ราชา สายณฺหสมเย สตฺถุ สนฺติกํ คณฺตฺวา กมฺพลํ สย
 ษานิตฺวา “ภนฺเต เกน ปุชฺชา กตาคิ ปุจฺฉิตฺวา, “เอกสากฺกเกนาติ

วุดเต, “พฺราหฺมโณ มม ปสาทฺฐจาเนเยว ปสฺสิตฺติ “จตุตฺตารโ หตฺ
 ถึ จตุตฺตารโ อสฺสเส จตุตฺตาริ กหาปณสทฺสฺตานิ จตฺสโส อิตฺถิโย จตฺส
 โส ทาสิโย จตุตฺตารโ ปุริเส จตุตฺตารโ คามวเรติ เอวํ ยาว สพฺพส
 ตา จตุตฺตาริ จตุตฺตาริ กตฺวา สพฺพจตุกกํ นามสฺส ทาเปสฺสิ ฯ ภิกฺขุ ฌมฺม
 สภายํ กถํ สมฺมุจฺจาเปสฺสุ “อโห อจฺจนริยํ จูเพกสากฺกสฺส กมฺมํ, มฺหุตฺต
 เมว สพฺพจตุกกํ ลภิ, อิทาเนว เขตฺตจฺญจาเน กเตน กลฺยาณกมฺ
 เมน อชฺเชว วิปาโก ทินฺโนติ ฯ สตฺถา อาคนฺตฺวา “กาย นฺตฺถ ภิกฺข
 เว เอตฺรหิ กถาย สนนฺนินฺนาติ ปุจฺจิตฺวา, “อิมาย นามาติ วุด
 เต, “ภิกฺขเว สจายํ เอกสากฺกโก ปจฺมยาเม มย
 หํ ทาตุํ อสฺกขิสฺส, สพฺพโสฬสํ อลภิสฺส, สเจ มชฺฌิมยาเม ทาตุํ
 อสฺกขิสฺส, สพฺพจฺจํ อลภิสฺส, พลวปจฺจุเส ทินฺนตฺตา ปเนส สพฺพจ
 ตกกํ ลภิ, กลฺยาณกมฺมํ กโรนฺเตน หิ อุปฺปนฺนจิตฺตํ อหาเปต
 วา ตํขณฺณเยว กาทพฺพํ, ทนฺธํ กถํ กุสฺลํ หิ สมฺปตฺตํ ทท
 มานํ ทนฺธเมว ททาติ, ตสฺมา จิตฺตฺอุปาทสมนฺนตฺรเมว กล
 ยาณกมฺมํ กาทพฺพนฺติ วตฺวา อนฺุสนฺธิ ฌเฏตฺวา ฌมฺมํ เทเสน
 โโต อิมํ คาถมาห “อภิตฺถเรถ กลฺยาณ, ปาปา จิตฺตํ นิวารเย,
 ทนฺธํ หิ กรโต ปุณฺณํ ปาปสฺมี รมตี มโนติ ฯ ตตฺถ อภิตฺถเร
 ธาติ: “ตฺริตฺตฺริตํ สึมสึมํ กรเยยาติ อตฺโถ ฯ คิหิณา หิ, “สลาภกตฺต
 ทานาทีสุ กิลฺยจิเทว กุสฺลํ กริสฺสามีติ จิตฺเต อุปฺปนฺเน, ยถา อณ
 เว โอกาสํ น ลภนฺติ, เอวํ “อหํ ปุเร อหํ ปุเรติ ตฺริตฺตฺริต
 เมว กาทพฺพํ ฯ ปพฺพชิตฺเตน วา อุปฺชฌายวตฺตาทีนิ กโรนฺ
 เตน อณฺุสฺส โอภาสํ อทตฺวา “อหํ ปุเร อหํ ปุเรติ ตฺริตฺตฺริต
 เมว กาทพฺพํ ฯ ปาปา จิตฺตฺนฺติ: กายทฺวจฺจริตาทีโต ปน ปาปกมฺ
 โโต อกุสฺลจิตฺตฺอุปาทโต วา สพฺพจฺญจาเน จิตฺตํ นิวารเย

ฯ ทนุํ หิ กรโตติ: โย ปน “ทสฺสามิ, กริสฺสามิ, สมฺปชฺชิสฺ
 สติ นุ โข เม โนติ เอวํ จิกฺขลฺมคฺเคน คจฺฉนุ
 โต วีย ทนุํ ปุณฺณํ กโรติ, ตสฺส เอกสํวณฺณสฺส วีย มจฺเจ
 รสทสฺสํ ปาปํ โสกาถํ ลภติ ฯ อถสฺส ปาปสฺมिํ รมฺติ มโน ฯ กุสล
 กมฺมกฺรณฺกาเลเยว หิ จิตฺตํ กุสลกมฺเม รมฺติ, ตโต มุจฺจิตฺวา ปาป
 นิมนฺเมว โหติตีติ ฯ คาถาปริโยสานเ พหุ โสตาปตฺติผลาถิณี ปาปุณฺ
 สฺสตี ฯ จูเพกสํวณฺณก วตฺถุ ฯ
